

Intervju sa **SVETOZAROM PRIBIĆEVIĆEM**

Poštovani čitatelji,

Ekskluzivno objavljujemo intervju sa Svetozarom Pribićevočem koji će nas vratiti u prošlost i podsjetiti na neke važne trenutke u povijesti prve Jugoslavije!

N: Dobar dan, gospodine Pribićevoču! Možete li nam reći neke informacije o Vama iz ranih godina života?

P: Dobar dan i Vama! Rodio sam se u Hrvatskoj Kostajnici i pohađao Realnu gimnaziju u Zagrebu i Petrinji. Već sam od malena volio iznositi svoja mišljenja o politici i bio sam siguran u svoje izjave.

N: Zanimljivo...a što ste danas po zanimanju?

P: Političar i publicist.

N: Kao političar, znamo da se isprva niste baš najbolje slagali sa Stjepanom Radićem? Je li to istina?

P: Bilo je par incidenata i nesuglasica, ali danas imam veliko poštovanje prema njemu. Moglo bi se reći da smo bili na neki način „neprijatelji“ jer smo bili u različitim strankama i zalagali se za različite ideje. No, kasnije smo se „našli“ i osnovali zajedno savez naših stranaka. Znate da smo pri početku 1900. godine, Stjepan Radić i ja pokrenuli *Glas ujedinjene hrvatske, srpske i slovenačke omladine*?

N: Sada znamo, znači poznajete se još iz mladih dana! Poznato je da se sjednica Narodnog vijeća Države SHS-a održala 23. i 24. studenog 1918. godine. Što se tamo dogodilo i o čemu ste raspravljali?

P: Na sjednici smo raspravljali o ujedinjenju Države SHS sa Kraljevinom Srbijom. Ja sam zagovarao da se ujedinimo bez ikakvih uvjeta i to hitno jer su se političari u Dalmaciji bojali da će Italija okupirati hrvatska područja koja su bila obećana Londonskim

ugovorom 1915. Promicao sam da se svi zakoni i odluke smjeste u Beograd. Veći dio Narodnog vijeća me podržavao u tome.

N: Koga su ostali podržavali?

P: S druge strane je bio Stjepan Radić. Njemu je bilo važno da se najprije raspravi buduće uređenje. On je izložio svoju ideju po kojoj bi buduća zajednička država bila konfederativnog tipa.

Imao je onaj poticajni govor da se ne srlja kao guske u maglu, ali se vidjelo da je to očajnički izjavio.

N: Kakav ste položaj Vi osobno imali u Kraljevstvu i Kraljevini SHS-a? Jeste li imali neke značajne zadatke?

P: Bio sam ministar unutarnjih poslova te sam kasnije u dva navrata bio ministar prosvjete. U početku mi je bio cilj smanjiti političko djelovanje Radića.

N: Rekli ste na početku da ste se Vi i Stjepan Radić ipak uspjeli zbližiti i osnovati savez. Je li to bila Seljačko-demokratska koalicija?

P: Točno tako! Tu se sve nešto zakompliciralo, ali da skratim; kada su Pašićevi odbacili suradnju sa mnom, kada nisu željeli čuti moje nezadovoljstvo, odlučio sam prijeći u oporbu te sam napustio i politiku unitarizma i centralizma. Tada smo se Radić i ja uspjeli složiti i osnovali, kao što ste rekli, Seljačko-demokratsku koaliciju. I ja sam uvidio da državna politika ne vodi k dobru. Počeo sam se zalagati za federaciju.

N: Također znamo da ste i Vi na dan atentata 20.lipnja 1928. bili u Narodnoj Skupštini. Kako to da niste bili niti ranjeni niti pogođeni?

P: Sjedio sam točno pokraj Radića. Čim sam čuo pucanje, sagnuo sam se. Vjerujem da sam imao više sreće nego pameti, ali atentator nije pucao na mene. Tako ako me itko želi optuživati, ne obraćajte mi se!

N: Nećemo vas optuživati, vjerujte nam...Evo imamo još jedno pitanje za kraj.

Kao publicist napisali ste knjigu Diktatura kralja Aleksandra na francuskome jeziku. Želite li nam pojasniti, o čemu se u knjizi radi?

P: Hvala na pitanju! U knjizi objašnjavam svoj politički obračun s kraljem Aleksandrom i njegovom hegemonističkom politikom, i u njoj se izjašnjavam za republikansko i federalno ustrojstvo Jugoslavije.

To je to što će te od mene saznati, a ako vas još zanima, pročitajte knjigu!

N: Hvala Vam na razgovoru!

Ema Begić, 8.b